

Publicerad 2013-11-01 23:43 av smultronbergen

Själsfränden min

sprang över ängar vita
de stelfrusna öde vida

bad om ett enda öga
en stund som var enbart hans

mitt blod i hans enkla bostad
som snavar och trillar tunt

bleka var vi där vandrande och
tillmötesgående vår publik. Då
vi äntligen gled ur varandra sågs
solen resa sig.

Blev en dag att minnas stumt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten